

zibel, in v osmih dneh se spremeni v bubo in in potem v matico. Matica je godna v 16 dnevih. Matico lahko spoznamo od drugih. Glava ji je okroglejša, telesce z zadkom daljše in na spodnjem kraju rujava. Perutnice krijejo le polovico zadka. Hodi zelo počasno in nožice stavi daleč narazen. Na glavi v straneh ima veliki stranski očesci, s katerimi v daljavo vidi, po mislih prirodošlovcev. Razun teh še ima troje manjših, s katerimi vidi v bližini. Med stranskimi očesoma zapazimo tipalnici, sestavljeni iz 13 udov, ž njimi voha. Potem vidimo spodnjo in zgornjo ustnico s sesalom, raztegniti se da, ž njimi strd sesa.

Mlada matica popred ne nese jajčic, dokler ni oplemenjena; le-to se pa godi pod milim nebom, vsako leto vsaj enkrat, drugače bi nesla jajčke samo možkega spola. Navadno se to godi od ene do treh popoldne, spremlja jo šumeča množica trotov in delavk. Plemenitev so godi v zraku, a trot, ki jo je prašil, takoj pogine. Matica oplemenjena je celo življenje rodovitna, in nese jajčke možkega in ženskega spola; a to se godi že nekaj dni potem. Matica oplemenjena je jako rodovitna, zlasti prvi 2 leti; v 24. urah utegne pri ugodnej paši in obilnih bučelah nanesti do 3000 jajčk. Ako pa ni dosti snažnih celic in premalo strdi, pusti jih na tla padati. Mrzlejša ko je jesen in zima, poprej neha njena rodovitnost. Učeni bučelarji trdijo, da rodovitna matica v enem letu nanese 180 do 200 tisoč jajčic.

Drugo pleme bučel so trotje. Vsi so možkega spola in so radi plemenitve matici namenjeni in potrebni. Matica trotova jajčica v posebne celice znese. Za godnost rabijo 24 dni. Trot je mnogo vekši od delavk in matice. Glava mu je okrogla, zlasti veliki ste zgornji očesi. Sesalo ima krajše, ker mu ni potreba strdi nabirati. Telesce je debeleje, perutnice ima močnejše in radi tega glasneje šumi, že od daleka ga slišiš. Prikažejo se v majniku in živé le celo kratek čas, namreč do avgusta, takrat delavke trote pokončajo.

Tretje pleme so delavke, one so za to, da nabirajo strd, cvetni prah in opravljajo vsa domača opravila v panju. Izležejo se iz majhnih jajčic. Čez 3 dni se izvali ličinka, katero delavke skrbno krmijo. Čez 6 dni je ličinka dorastla, in takrat ni zmožna dalje na dnu celice sključena ležati, nego se jame na kvišku stegovati. V tem delavke celico z mladičem hitro z voščenim pokrovom zadelajo. Tako se ličinka zaprede v kokon in izpremeni v bubo. Jednajsti dan pa izleze mlada bučelica iz groba svojega. Takoj pristopijo delavke in osnažijo mladiča. Glava delavke je okrogla, — sreu podobna, od zgoraj nekoliko udrtja, a pri straneh od zgoraj navzdol zelo stisnjena. Trioglasta globina na zadnji strani piščali služi kot jerba-

šček za nabiranje cvetnega prahu, katerega ščetnicami iz cvetlic nanj spravljajo.

Drugi deli. Telesce te živali ima tri razdelke, s tenko okroglo kožico sklenjeno: glava, prsi in zadek. Kar se tiče glave, naj še dodamo. Glava ima tri razdelke: oči, tipalnici in rilec, s katerim voha. Oči nahajamo pet. Vsako teh dveh očes kaže z drobnogledom 3500 majhnih šestoglatih, satu podobnih očesc. Mej dvema velikima očescema ste dve tipalnici, s katerima strd že od daljave ovoha. Usta obstojé iz zgornjih in spodnjih čeljustnic in iz sesala, ki je pri delavkih najdaljše, krajše pri matici in najkrajše pri trojih.

Prsi so sestavljene iz treh nepopolnih obročkov, na katerih je 6 nožic. Kril in perutnic ima 4, ter so prozorne. Prednja krila so večja od zadnjih, pokrivajo pa ves zadnji del telesca pri delavkah, matice na pol, a pri trojih še manje. Na zadnjem telescu je spodaj in vrh 6 polobročkov, ki kakor deske na strehi drug drugega pokrivajo. Želodček ima dvojen. V zadnjem hrani nasrkano, še vodeno strd. V njem se prekuha, izčisti in postane gosta. Potem se v celici izbljuje. Spodnji pa služi za prebavo živeža. Dušnikov ima bučela 4, dva na prsni in dva na straneh zadnjega telesca; po zadnjih stopa zrak v dva mehurčka, ki nadomestujeta pljuče. Dalje ima želo za brambo, imajoče 9 nazaj zakrivljenih kraguljičkov, in ako piči, se ne da lahko iz rane potegniti, ter še mnogokrat strupen mehurek s seboj potegne, kar povzroči da bučelica pogine. Troti nimajo te brambe. (Dalje prih.)

Zelni koši.

Letos je bilo sušno leto. Marsikaj, kar smo sejali ali sadili, ni storilo. Čas in trud, ki smo ga v tem imeli, smo tedaj izgubili. Oboje pa je vendar-le veliko, če izgubimo. Treba je po takem, da gledamo na to, ali bi kje ne bilo mogoče iz tega, kar nam ni storilo, še vendar-le kaj narediti.

Iz velike večine moramo priznati, da se ne da ničesar storiti, ampak je v resnici čas in trud več ali manj izgubljen. Žal nam je pri tem samo, da davkarija noče za to ničesar vedeti, ampak tirja od nas davek, vse eno, ali smo kaj ali pa nismo ničesar pridelali. Za to pa že celo ne vpraša, ali smo svoje pridelke tudi v denar spravili. Davkariji ni na tem nič, v svojih listinah ima, da smo ji toliko in toliko na dolgu, torej plačajmo! Odkodi za to vzeti denarja, to ni za-njo, a tem bolj je za nas veliko vprašanje.

V le-teh vrstah pač nimamo namena razodeti kmetovalcem nove poti, po kateri pridejo do denarja, da ga nesó v davkarijo, nekaj pa jim vendar-le mislimo ustreči, če jim podamo